

בש"פ 2892/14 - שבתאי בן משה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2892/14

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: שבתאי בן משה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 56253-06 מיום 23.3.2014 שניתנה על-ידי השופטת ה' עובדיה

בשם העורר: עו"ד ארז מלמד

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 56253-06 (השופטת ה' עובדיה) מיום 23.3.2014 בה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר, במסגרתה עתר לשינוי מקום 'מעצר הבית' שבו הוא נתון.

עיקרי העובדות

עמוד 1

2. ביום 27.6.2013 הוגש כתב אישום נגד העורר (יחד עם שני נאשמים אחרים), בגין החזקת מכונה לייצור כדורי אקסטזי במחסן הבניין שבו התגורר, בידוע כי מדובר במכונה להפקת סמים. לאחד מהנאשמים האחרים יוחסו מרבית העבירות בכתב האישום שכללו עבירות סמים חמורות.

3. עוד ביום 18.6.2013 שוחרר העורר ל'מעצר בית' מלא בנצרת עילית בבית אמו ובפיקוחה, כאשר במועד הגשת כתב האישום הורה בית המשפט המחוזי על המשך שהיית העורר בתנאים אלה. במהלך ההליכים המשפטיים ניתנו במועדים שונים החלטות ובהן הקלות בתנאי שחרורו של העורר, שכללו היתרים ליציאה להתאוררות בליווי ובפיקוח אמו, שהייה בשעות היום ללא פיקוח, ויציאה לעבודה בנשר תחת פיקוח מעסיקו. העורר עתר בבקשה לעיון חוזר כדי להתיר לו לחזור להתגורר יחד עם זוגתו בדירתו בקריית מוצקין, שבה התגורר עובר להגשת כתב האישום.

עיקרי החלטת בית המשפט המחוזי

4. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת העורר לשינוי מקום 'מעצר הבית'. בבסיס ההחלטה שני אדנים. ראשית, העדר זיקה חזקה של העורר למקום המגורים בקריית מוצקין. מדובר בדירה שכורה שאינה קרובה למקום עבודתו הנוכחי, וכאשר חייו של העורר התאפיינו במעברי דירות רבים מבלי שיהיה לו מקום מגורים קבוע. שנית, העורר לא הסביר מדוע הוא מבקש לשוב למקום ביצוע העבירה, שבו אורחות חייו הובילו אותו לפעול באופן הפלילי לכאורה כמוחס לו. לפיכך נקבע כי לא הוכח טעם ראוי לשינוי מקום 'מעצר הבית' בעיתוי הנוכחי.

עיקרי טענות הצדדים

5. לטענת העורר, הדירה בקריית מוצקין היא מרכז חייו, שם הוא גר עם בת זוגתו כשלוש שנים עובר להגשת כתב האישום, וכיום נמנע ממנו לחלוק עמה את דירתם המשותפת. דירה זו אף קרובה יותר למקום עבודתו, דבר שיקל על נסיעותיו היומיות אליה. העורר מוסיף כי מגוריו עם אמו, במשך קרוב לשנה, בדירתה הקטנה, גורמים להכבדה רבה עליו, כמו גם על אמו. לטענת העורר, שגה בית המשפט המחוזי כשביסס את החלטתו על אי-החזרתו לדירה שבה בוצעה לכאורה העבירה. לשיטתו, אין כל קשר בין דירתו המסויימת לעבירה המיוחסת לו, משום שעבר דירות רבות יחד עם המכונה, ומקום ההחזקה אינו משפיע על מסוכנותו או על אורחות חייו הפליליים לכאורה. כמו כן הדגיש העורר את חלקו המינורי בכתב האישום, את עברו הנקי, ואת הקפדתו על קיום תנאי השחרור. לאור חלוף הזמן הרב עד כה, ומכיוון שמשפטו של העורר רק החל וצפוי להימשך עוד זמן רב משום שכתב אישום כולל נאשמים נוספים, ועשרות עדים צפויים להעיד, מן הראוי להעתר לבקשתו לשינוי מקום 'מעצר הבית'.

6. מנגד, המשיבה סומכת ידה על החלטתו של בית המשפט המחוזי ומדגישה את חומרת העבירה שמצריכה פיקוח על העורר - פיקוח שלא יהיה קיים בדירה בקריית מוצקין. המשיבה טענה על הבעייתיות בהשבת אדם למקום שבו ביצע לכאורה את העבירה, דירתו שבה נתפסה המכונה, וטוענת כי הדירה אינה מרכז חייו של העורר נוכח מעברי המגורים הרבים שלו. על כן כלל לא ברור מדוע ביקש העורר לחזור דווקא לדירה זו. לשיטת המשיבה, בית המשפט המחוזי הלך לקראת העורר כברת דרך ארוכה בהקלות בתנאי מעצרו, ואין הצדקה להעתר לבקשתו הנוספת כעת.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בהחלטת בית המשפט המחוזי ונתתי דעתי על טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

8. הגם שחלקו של העורר קטן יחסית ביחס לכלל העבירות המתוארות בכתב האישום, הרי שאין להקל ראש בעבירה המיוחסת לו, החזקת מכונה המשמשת להפקת כדורי סם מסוכן, ולמסוכנות הנשקפת ממנו כלפי הציבור. כמה וכמה פעמים הוקלו תנאי השחרור שבהם נתון העורר, תוך שקילת האיזונים בין האינטרס הציבורי לזכויותיו-שלו, ובהתחשבות רבה בעורר ובצרכיו. הותר לו לצאת להתאווררות, הפיקוח האנושי הופחת, והותר לו לצאת לעבודה. הבקשה שלפנינו חורגת מהאיזון האמור ונראה שמימוש זכויותיו של העורר בעניין דנן הגיע, בשלב זה, לכדי מיצוי. טענותיו בערר אינן עוקבות לחלוטין אחרי טענותיו בבית המשפט המחוזי, ומכל מקום עמדתו לעת הזאת לוקה בשניים: בחזרתו לדירה שבה בוצעה לכאורה העבירה, ובהסרת הפיקוח האנושי. הטורח שבנסיעה מבית אמו לנשר, לעומת הנסיעה מקריית מוצקין לנשר, אינו רב, ומשקלו אינו מכריע. גם אורח חייו של העורר שהתאפיין במעברי דירות רבים מטיל ספק בזיקתו לדירה בקריית מוצקין דווקא.

9. כאמור, תנאי השחרור שבהם נתון העורר עתה מאזנים בין זכויותיו-שלו לבין האינטרס הציבורי, בשים לב לעילת המעצר, והקלה נוספת תפר את האיזון.

הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד באייר התשע"ד (14.5.2014).

ש ו פ ט